

Publicerad 2011-06-22 00:34 av Disco2000

Tåget 21.58

Träffade honom på tåget idag,
sist vi sågs var vi ju bara barn
Blodet rusade, jag blev knäsvag
hjärnan drogs ut som ett nystan av garn.

Men jag lyckades prata om jobb och nytta,
innan min station kom och jag hoppade av.
Jag berättade att jag hade hunnit flytta,
frågade inte om du mindes den tid som vi gav.

Fast det var det enda jag egentligen ville veta
det och om du kanske har hittat någon ny?
Om du sluppit jakten eller gett upp att leta?
Kanske tog det för lång tid att åter sy,

ihop det hjärta jag slängde på spåret,
körde i en mangel och rullade i grus?
Kunde jag vida tillbaks och läka det såret
skulle jag göra det nu och fylla dig med ljus.

Men vi blev ju trots allt folk tillslut,
faktiskt både du och jag.
Kan det nånsin bli som förut?

Får jag ge dig mina hjärtslag?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Disco2000 med Poeter.se id #37625 innehar upphovsrätten